

ธรรมะ

การเทศน์

CD ธรรมะ

ธรรมรัตน์ ณ สงขลา

ธรรมะการคำ

ธรรมรัตน์ ณ สงขลา

สำนักพิมพ์พัฒนาการศึกษาไทย

ชื่อหนังสือเรื่อง

ธรรมชาติของการค้า

ชื่อผู้แต่ง

ธรรมรัตน์ สุวณะ

ราคา

150 บาท

คำโปรย

.....“ถ้าไม่มีการอุปถัมภ์ของรัฐบาลและ

เอกชน”

ตกต่ำ

มี “มนุษยธรรม” ยิ่งประสบปัญหาเศรษฐกิจ

ไหน

และภัยธรรมชาติ และหนี้สินภาคครัวเรือน

การพัฒนาประเทศจะล่าช้า และ ไปไม่ถึง

มีผลสำเร็จยากและไม่ตรงเป้าหมาย.....

.....เมื่อเห็นเงินก้อนงอก เงินออมไว้อย่าง

เป็นกิจลักษณะไว้เป็นส่วนหนึ่งในคลังครัว

มันอุ่นใจดียามมองเห็นชุมทรัพย์มหัศจรรย์นี้

.....ธรรมชาติที่เป็นกลุ่ตู่ทง
การค้ำ....
.....อันเรื่งของใจ MIND.....การใช้
หลักธรรม
เพื่การค้ำ....การค้ำขายที่ไม่เบียดเบียน.....
วินัย
การค้ำใช้ธรรมภิบาล.... ชีวิตเรื่งบาย
ค้ำขายสุขใจ
.....มีอ้อมกัพอใจ เมื่อเอ่ยถึงค้ำว่า “การค้ำ”
เร้มัก
จะมอม่่งไปที่ความร่ำรวย แต่สิ่งหนึ่งอันหา
ไม่นั้น
กล่าวคือ การค้ำแบบสุขใจมีธรรมะการค้ำ
เป็นตัวล่อเลียงให้เกดคุณค่า
หมวดหมู่ ความรู้ท่วไป

คำนำหนังสือเรื่อง

ธรรมะการค้า

“ธรรมะการค้า” เป็นแนวทางหนึ่งเชิงพุทธ เพื่อเป็นทางสายกลาง ในที่นี้เพื่อ มุ่งอุดมคติในชีวิตอย่างรู้จักพอเพียง พอดีแก่ชีวิต แล้วอาจจะเป็นกัลยาณมิตร ในยามยากแห่งชีวิตได้ ซึ่งนำเสนอชีวิตที่ไม่ประมาททางการเงินชีวิตการคลังครัวเรือน แบบพึ่งตนเอง เชื่อว่าบางทีจะช่วยแก้ไขปัญหาวิตถียามยากได้ หรือแม้แต่สมัยการเฟื่องฟู ก็จะเป็นอุทาหรณ์คอยให้เราไม่ประมาททางการเงินชีวิตและการทำงานอาชีพการประกอบกิจการ

“ธรรมะการค้า” อาจจะทำให้ขาดตกบกพร่องมีความจำกัดอยู่บ้าง ก็ต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ธรรมรัตน์ ณ สงขลา

สำนักพิมพ์พัฒนาการศึกษาไทย

เนื้อหาสาระโดยสังเขป

ธรรมะการค้า

- ๑ การใช้หลักธรรมเพื่อการค้า
- ๒ การค้าขายที่ไม่เบียดเบียน
- ๓ แม่ค้าที่คำนึงถึงลูกค้าในชุมชน
- ๔ ความสัตย์ซื่อวินัยการค้า
- ๕ ค้าขายไม่ทุกข์ใจ
- ๖ วินัยการค้าใช้ธรรมาภิบาล
- ๗ ชีวิตเรียบง่ายค้าขายสุขใจ
- ๘ มีอ้อมกอดพอใจ

ธรรมะการค้า

เมื่อเอ่ยถึงคำว่า “การค้า” เรามักจะมองมุ่งไปที่ความร่ำรวย แต่สิ่งหนึ่งอันหาไม่นั่นกล่าวคือ การค้าขายแบบสุขใจมีธรรมะการค้าเป็นตัวหล่อเลี้ยงให้เกิดคุณค่าของคำว่า “การค้า” เช่นการค้นหาทางสายกลางทางการค้า ซึ่งต้องอาศัยธรรมะการค้าตั้งนั้นแล้ว ชีวิตก็จะเจริญก้าวหน้า อนึ่งนั้น การค้าขายที่ไม่ประສິงคืมุงำไร นั้น ก็ยังมีให้เห็นในโลกใบนี้ จะมีใครสักกี่คนที่นำเอาธรรมะเข้ามาใช้กับการค้า เมื่อได้ค้นเจอทางสายกลางทางการค้าที่ไม่สุดโต่ง เป็นการค้าที่ไม่เบียดเบียน ชีวิตคนคนนั้นจะสุขใจ ร่ำรวยความสุขแบบพอมีพอกินทำมาหาได้ ยืนหยัดด้วยลำแข้งตนเอง “ธรรมะการค้า” เป็นการพึ่งพาตนเอง “ตนแลเป็นที่พึ่งแห่งตน” อีกนั้น คนหวังมั่งมีก็ต้องทำงานด้วยความขยันขันแข็ง โดยเฉพาะการแข่งขันกับวันเวลา การแข่งขันกับตัวเอง แล้วอีกนั้น ต่อเติมสร้างเสริมพลังการทะยานทางการค้าที่รัดเข็มขัดให้กระชับเมื่อมีการก้าวกระโดด ซึ่งการลงมือทำงานนั้น งานจะได้ช่วยสอนไปในตัว แต่สิ่งหนึ่งคนทำมาค้าขายนั้นควรมีบรรทัดฐาน การเป็นคนดี อันคนดีที่ค้าขายนั้นก็อุปด้วย

“ธรรมะการค้า” ซึ่งในที่นี้จะขอแจ้งอธิบายธรรมะการค้า ไว้
แปดประการ ด้วยกัน กล่าวคือ

หลักแปดประการสำหรับ ธรรมะการค้า

- ๑ การใช้หลักธรรมเพื่อการค้า
- ๒ การค้าขายที่ไม่เบียดเบียน
- ๓ แม่ค้าที่คำนึงถึงลูกค้าในชุมชน
- ๔ ความสัตย์ซื่อวินัยการค้า
- ๕ ค้าขายไม่ทุกใจ
- ๖ วินัยการค้าใช้ธรรมาภิบาล
- ๗ ชีวิตเรียบง่ายค้าขายสุจริต
- ๘ มีอ้อมกอดใจ

๑ การใช้หลักธรรมเพื่อการค้า

คนดีแล้วมั่งมีถ้าคบคู่กันก็เป็นการดีจะเป็นชีวิต
ที่ประสบความสำเร็จ ชีวิตเจริญก้าวหน้า ซึ่งคนดีอยู่ในธรรมะ
นั้น มักอาศัย ธรรมะประจำใจในการค้าขาย การใช้หลักธรรม
เพื่อการค้าตอบแทนทางสังคม ของคนดี กล่าวคือ การบริจาค

การอุทิศ การเอื้ออาทร การจาคะสิน การสงเคราะห์ ทาน สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ก่อปรด้วย “การให้” ซึ่งลักษณะทางสังคม อาจจะเรียกได้ว่า “สวัสดิการ” การแบ่งปันทางสังคม การตอบแทนทางสังคม การช่วยเหลือคนตกทุกข์ได้ยาก หรือแม้แต่ในวัดวาเราจะเห็นได้ว่า ยังมีรูปแบบการอุทิศทาน เช่น การจัดโรงทาน ซึ่งในที่นี้จะขอกล่าวลักษณะธรรมะคือการให้ กล่าวคือ ก. โรงทาน คือ การตั้งโต๊ะเลี้ยงอาหารแก่คนที่ได้มาร่วมทำบุญ โดยไม่คิดเป็นธุรกิจการจ่ายเงินค่ารับประทานอาหาร อันเราจะเห็นได้ว่าการตั้งโต๊ะโรงทานนั้นมีทำกันบ้างในทุกวันนี้ ซึ่งเป็นการถือว่าเป็นงานบุญ ซึ่งรูปแบบนั้นไม่ได้มองในแง่ธุรกิจ แต่เป็นการตอบแทนในการมาช่วยงานบุญ เมื่อเราได้มองเห็นถึงงานบุญถ้าได้ทำกันอย่างแพร่หลายแล้ว อาจจะเรียกสมมัยนั้นว่า เป็นสมมัยบุญนิยม ผลกำไรเป็นบุญ ความสุขใจ ความอึดเอิบ ความปิติสุข อันใครได้ใครในการณ์นี้ก็จะรู้ว่า มันสุขใจมากมายขนาดไหนตัวรับที่ได้คือ ปิตุบุญ ข.การจาคะสิน คือ การเสียสละเงินทอง มอบเป็นทุนทรัพย์ในการณ์ใดการณ์หนึ่งเพื่อที่จะช่วยสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก หรือเป็นการแบ่งปันกระจายทรัพย์สินเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจในสังคม เพื่อลดช่องว่างทางสังคม อันเป็นปัญหาทางสังคมเศรษฐกิจชนิดหนึ่ง

การจาคะสิน อาจทำได้อย่างเงิน การกระจายรายได้เงินภาษีในสังคมอันมุ่งหมายที่แก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมเป็นหลัก เช่น การพยุงอุดหนุนค่าครองชีพแก่ผู้มีรายได้น้อย การกระจายรายได้ที่เป็นธรรม จะเป็นการแก้ปัญหาทางสังคมเช่น การลดอาชญากรรม การกระจายรายได้เพื่อโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกัน เป็นต้น การบริจาคเงินผ่านบัญชีธนาคาร แก่ผู้ประสบพิบัติภัยต่างๆ ซึ่งเราจะเห็นได้ เช่น การบริจาคผ่านบัญชีธนาคาร เช่น เหตุการณ์สึนามิ ภัยพิบัติอุทกภัย ภัยพิบัติแผ่นดินไหว ซึ่งในทางโลกสากลเราจะเห็นถึงการบริจาคผ่านบัญชียูนิเซฟ การให้ผลตอบแทนสังคมทางสวัสดิการรัฐ ที่เป็นเข้าถึงกลุ่มคนผู้มีรายได้น้อยอย่างเข้าถึง ถึงมือจริง เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาปากท้องรายวันแก่คนมีรายได้น้อยอย่างเข้าถึงได้ ผ่านบัตรสวัสดิการ อันบางครั้งเราจะเห็นว่าเงินแค่นี้มันจะพอหรือจะกินจ่ายอย่างไร แต่สำหรับคนจนผู้มีรายได้น้อยนั้น อันพอไม่พอก็ต้องพอเพราะเราไม่มีเงินและรายได้ ซึ่งในชอกเหลืบบางมุมในเมืองมหานคร ยังมีผู้ยากแคลนอยู่บ้าง หรือในท้องถื่นชนบทไทย ยังมีคนอดอยากปากแห้งตกทุกข์ได้ยาก ขาดแคลนเงินจ่ยรายวันหรือลงทุนเพื่อเลี้ยงชีพ จนต้องนำทรัพย์สินไปกู้เงินนอกระบบ ซึ่งจะเป็นการถลำนนำโฉนดที่ดินไปขายฝากกับนายทุนเงินกู้นอกระบบ ซึ่งเป็น

ใจที่ยังมีชีวิตที่แก้ไขได้ยากยิ่ง เมื่อที่ดินบ้านที่นาตกเป็นของนายทุน
 เงินกู้ยืมในระบบ เช่น การขายฝาก ที่เป็นการเอารัดเอาเปรียบเป็น
 การทำนาบนหลังคนชัดๆ เป็นต้น ค. การเอื้ออาทร กล่าวคือ
 การกระจายโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ เช่น โอกาส
 ความเท่าเทียมกันในเรื่องที่อยู่อาศัย ให้คนมีบ้านเป็นของตนเอง
 อันเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่มอบความสุขแก่คน
 รายได้น้อย ให้มีบ้านอยู่เป็นของตนเองโดยไม่ต้องเช่าเขาอยู่ ซึ่ง
 จะเป็นการคืนความสุขให้คนมีรายได้น้อย ได้ลืมตาอ้าปาก มีบ้าน
 อยู่ภายในครอบครัวที่อบอุ่นใจ ชีวิตความเป็นอยู่คุณภาพชีวิตก็จะ
 ดีขึ้น เป็นครอบครัวที่สุขใจหยรรษา อยู่ร่วมกันเป็นปึกแผ่น
 ครอบครัวใหญ่ช่วยกันทำมาหากิน บ้านจะทำให้คุณภาพชีวิตดี
 ขึ้น การมีบ้านเป็นของตนเองนั้น ลดปัญหาการจ่ายค่าเช่าบ้านที่
 หมุนเดือนชนเดือนซึ่งเป็นภาระเศรษฐกิจทางสังคม ต้องดิ้นรน
 ตัวเป็นเกลียว หาเงินรายวันรายเดือนมาจ่ายค่าเช่าบ้านเป็นปัญหา
 เรื่องการมีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ซึ่งเป็นความทุกข์ใจและ
 เป็นปัญหาทางสังคมอย่างหนึ่ง ในกลุ่มคนผู้มีรายได้น้อยที่การทำ
 มาหากินหาเงินยากขึ้นทุกวัน ง. การบริจาค คือ ในกลุ่มคนมีอัน
 จะกินทำธุรกิจประสบความสำเร็จแล้ว คินกำไรตอบแทนสังคม
 เสียสละบริจาคเงินทองช่วยเหลือทุนทางการศึกษาคนลำบากแต่

เรียนดีมีความประพฤติเรียบร้อย การบริจาคเสียสละเงินทองร่วม
สร้างอาคารผู้ป่วยโรงพยาบาลต่างๆ การมอบถุงยังชีพแก่
ผู้ประสบภัยหนาว น้ำท่วม ไฟไหม้ แผ่นดินไหว วาตะภัย สึนามิ เป็นต้น

๒ การค้าขายที่ไม่เบียดเบียน

เมื่อสังคมนำหลักอหิงสาเข้าใช้กับการค้าธุรกิจ เป็นการ
การค้าขายที่เบียดเบียน ไม่มุ่งแสวงกำไรอย่างสุดโต่ง เราก็จะเห็น
ว่า ความไม่เบียดเบียนทางสังคม จะทำให้คนร่วมกันอยู่เป็นหมู่
มากมีความรักใคร่สามัคคีแล้วอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข ไม่
เป็นการทำลายล้างผลาญกันอย่างเชือดเฉือนทางธุรกิจ ซึ่งการทำ
การค้าขายที่ไม่เบียดเบียนมีหลักอหิงสา นั้นเช่น ก. การค้าขาย
แบบเมตตาธรรม กล่าวคือ การค้าที่รู้จักการให้ที่ดีเลิศสำหรับการ
ทำการค้า เช่นความจริงใจและเอาใจใส่ลูกค้า ทั้งการบริจาค การ
ขาย การลดราคา การแจก แล้วทำมาค้าขายหวังผลกำไรที่ย่อมเยา
มีความจริงใจและเอาใจใส่สินค้าที่มีคุณภาพ หรือในกลุ่มธุรกิจที่
ร่ำรวยแล้วควรที่จะแบ่งปันคืนผลกำไรตอบแทนแก่สังคม
อย่างเช่นการช่วยเหลือสงเคราะห์แก่คนยากไร้ที่บริษัทนั้นๆ ไปตั้ง

ทำเลค้าขายโดยเฉพาะในห้องอื่นต่างๆ ในการฉนี้บริษัทห้างร้าน
 ในห้องอื่นควรที่จะมีเงินอุดหนุนการสร้างกิจกรรมต่างๆ ให้กับ
 สังคม เช่น การเลี้ยงอาหารกลางวันเด็กๆ ในชุมชนกันดาร
 ห่างไกลถิ่นทุรกันดารต่างๆ นอกจากนี้แล้วเรายังเห็นถึงในโลก
 สากลยังมีกลุ่มองค์กรที่ต่อสู้ช่วยเหลือผู้อดหิวส่งอาหารหยวกยา
 ไปสงเคราะห์ช่วยเหลือเด็กอดหิวในกลุ่มประเทศด้อยพัฒนาเช่น
 ในกลุ่มประเทศแถบแอฟริกา เป็นต้น อีกกระนั้นการลงทุนทาง
 การศึกษาในโรงเรียนเอกชนหรือแม้แต่มหาวิทยาลัยของรัฐ ไม่
 ควรมุ่งแสวงหาผลกำไรทางการศึกษาจนเกินไป จนลืมนำไปถึง
 เด็กนักเรียนนักศึกษาที่ขาดแคลนเงินทุนทางการศึกษา ซึ่งในเรื่อง
 นี้การลงทุนทางการศึกษาที่ดี ควรคำนึงถึงการเล่าเรียนที่เสมอ
 ภาคและเป็นธรรม กระจายการลงทุนทางการศึกษาไปยังภูมิภาค
 และท้องถิ่น ซึ่งอันนี้ นั้น การกระจายโอกาสทางการศึกษาให้กับ
 เด็กนักเรียนนักศึกษาที่เรียนดีมีความประพฤติเหมาะสม ควรจัด
 สวัสดิการและเงินทุนทางการศึกษาให้เขา อีกกระนั้น การ
 กระจายโอกาสทางการศึกษาเช่น ควรลดภาระค่าใช้จ่ายทาง
 การศึกษาต่างๆ ให้กับสังคม โดยเฉพาะกลุ่มคนยากจนมีรายได้น้อย
 จัดสวัสดิการที่เหมาะสมให้แก่เขาได้มีโอกาสดทางการศึกษา
 ที่ทัดเทียมกับคนในสังคมอย่างเท่าเทียมกันให้เหมาะสม เพราะ

การลงทุนทางการศึกษาและการให้โอกาสทางการศึกษาที่ดีนั้น เป็นการส่งเสริมพัฒนาประเทศให้ยั่งยืน ทุกวันนี้คนมีการศึกษามักจะล้มตาอัปปากได้เช่น ได้มีวุฒิทางการศึกษาไว้สำหรับทำงาน มีเงินเดือนที่อยู่ได้ ข. การค้าขายแบบมนุษยธรรม กล่าวคือ การมีน้ำใจทางการค้า เช่น การดูแลลูกค้าของบริษัห้างร้านต่างๆให้มีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี โดยเฉพาะกลุ่มแรงงานรายวัน หรือรัฐอาจจะอุดหนุนแรงงานรายวันช่วยเหลือพวกเขาในยามเจ็บป่วยพิการให้มีรายได้และเงินยังชีพอยู่ได้ อนึ่งนั้นน้ำใจทางการค้าการค้าขายแบบมนุษยธรรม ถ้ากลุ่มบริษัทยักษ์ใหญ่ให้ความร่วมมือเปิดโอกาสทางการค้าให้กับผู้ด้อยโอกาสแต่มีความสามารถสูง ให้มีพื้นที่อื่นทางการทำมาค้าขาย เช่นดึงคนผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสทางการค้าขายออนไลน์Online จะเป็นการพลิกฟื้นชีวิตคนจนให้มั่งคั่งแล้วทำมาหากินล้มตาอัปปากสร้างฐานะได้ ทำให้เขาไม่หลงผิดไปในทางอาชญากรรมที่เป็นปัญหา เจ็บ จน แล้วก่ออาชญากรรมเป็นผลพวงกระทบคนสังคมในด้านอาชญาวิทยา ค. จิตนิยมทางการค้า กล่าวคือ การคำนึงถึงด้านจิตใจทางการค้ามากกว่าวัตถุนิสัยค้าอย่างสุดโต่ง จิตใจทางการค้ามีอะไรบ้างเช่น การให้สินค้าฟรีเนื่องในโอกาสเทศกาลวันสำคัญต่างๆ การต้อนรับลูกค้าปฎิคมการจัดน้ำดื่มไว้

ต้อนรับมีที่พักลูกค้า การจัดสรรนันทนาการกิจกรรมให้กลุ่มลูกค้าเด็กหรือคนพิการผู้สูงอายุ การบริการที่พักผ่อนในห้างร้าน ศูนย์การค้า การมอบรางวัลของขวัญให้กับเด็กๆ ในโอกาสต่างๆ ซึ่งการคำนึงถึงจิตใจทางการค้ามากกว่าวัตถุนั้น จะช่วยพัฒนาคุณภาพจิตที่ดีทางสังคมที่อยู่ร่วมกันในสังคมเป็นหม่มาก ดังนั้นแล้ว การทำค้าขายที่ช่วยพัฒนาคุณภาพจิตทางสังคมไปในตัว ย่อมเป็นจิตนิยมทางการค้า สร้างสุขภาพจิตที่ดีให้กับสังคม แล้วยังเป็นภาพลักษณ์ที่ดีของผู้ประกอบการ จะเป็นการประชาสัมพันธ์ห้างร้านบริษัทดึงดูดลูกค้าให้เกิดความสนใจแล้วเข้ามาใช้บริการอุดหนุนห้างร้านนั้นๆ ให้อยู่ยั่งยืน “มัดลูกค้าไว้ด้วยใจหยิบยื่นโอกาสคือการให้ลูกค้าต้องมาก่อน”

๓ แม่ค้าที่คำนึงถึงลูกค้าในชุมชน

การพัฒนาคุณภาพชีวิตและรายได้ของคนในชุมชนด้วย แม่ค้าที่คำนึงถึงลูกค้าในชุมชนโดยคำนึงถึงการเอาใจเขามาใส่ใจเรา เช่น การขายสินค้าที่ปลอดภัย กล่าวคือเป็นอาทิเช่น การขายผักปลอดสารพิษ มีการจัดตกแต่งสินค้าที่สะอาดสวยงาม เป็นระเบียบน่ารับประทาน แม่ค้าแต่งตัวสวยสะอาดสะอ้านน่า

ชวนมองน้ำต้ายิ้มแย้ม ซึ่งดังกล่าวนี้ การคำนึงถึงลูกค้าในชุมชน มี ๓ ประการ ด้วยกันคือ

๑ การบริโภคปลอดภัยมีการอนามัย ตัวอย่างเช่น สิ้นค้า เกษตรในท้องถิ่น ที่เกษตรกรคำนึงถึงความปลอดภัยและยังช่วย เสริมสุขภาพ การบริโภคผักปลอดสารพิษจะช่วยยับยั้งโรคลัยให้ เจ็บได้ แล้วยังช่วยเสริมภูมิต้านทานโรค ผักปลอดสารพิษบริโภค แล้วไม่เป็นอันตรายทางสารเคมีเข้าสู่ร่างกาย ซึ่งเกษตรกรต้อง พิถีพิถันหมั่นปลูกรดน้ำพรวนดินไม่ใช้ปุ๋ยเร่งทางสารเคมี ซึ่ง เกษตรกรจะใช้มูลวัวและปุ๋ยหมักชีวภาพ อันแม่บ้านจะนำน้ำที่ใช้ แล้วพร้อมเศษอาหารเปลือกผักผลไม้ ใส่ถังหมักและเติม กากน้ำตาล พร้อมน้ำหมักชีวภาพเช่น พด.๒ของกรมพัฒนา ที่ดิน เป็นอาทิ เมื่อหมักพอได้ที่แล้วก็นำมารดต้นไม้พืชพรรณทำ ให้ปลอดภัยต่อสารเคมีต่างๆ ดังนั้น เราจะเห็นถึงว่าแม่ค้าคู่ เกษตรกรคำนึงถึงลูกค้านาคไหน พิถีพิถันกว่าจะมาเป็นสินค้าได้ นั้น มีการคำนึงถึงลูกค้า อนึ่งนั้น เกษตรกรหลังสู้ฟ้าหน้าสู้ดิน นั้น ลำบากลำบากขนาดไหนกว่าจะได้มาเป็นผลผลิตที่ดีมีคุณภาพแล้ว ยังปลอดภัยต่อสุขภาพ ดังนั้นคนผู้รู้จักรักสุขภาพควรใคร่ที่จะ บริโภคผักปลอดสารพิษ นั้น ที่สำคัญเมื่อบริโภคผักปลอดสารพิษ มีผลดีต่อร่างกายห่างไกลจากโรคที่ร่างกายของคนเราทุกวันนี้ มัก

ที่จะสะสมสารพิษเข้าสู่ร่างกายหลายทางต่อหลายทาง ดังเช่น
 สมุนไพรบางอย่างจะช่วยยับยั้งและสร้างภูมิคุ้มกันให้กับร่างกาย
 เช่น ชะลอการเป็นโรคมะเร็งได้เป็นอย่างดี

๒ ราคาขอมเยาสินค้าดีมีราคาถูก กล่าวคือ สินค้าที่ไม่
 แพงในชุมชนจะเกิดการซื้อขายคล่อง ซึ่งแม้ค่าที่หมั้นค่าขาย
 คำนึงถึงลูกค้าในชุมชนลูกค้าจะศรัทธาแล้วยังเกิดมีลูกค้าประจำ
 ในท้องถิ่น ทำรายได้เลือกเป็นอาชีพหลักได้ ยิ่งชุมชนที่เศรษฐกิจ
 มีเงินสะพัดสูง มีทำเลย่านชุมชน อาชีพแม่ค้าจะอยู่ได้ พร้อมกับมี
 อรรถาศัยที่ดีตกทายเป็นมิตรที่ดีกับคนในหมู่บ้าน ซึ่งการยิ้มแย้ม
 นั้นจะช่วยเสริมเสน่ห์ทางการขาย การรู้จักพูดไพเราะขอบคุณ
 ลูกค้าเสมอลูกค้าก็จะเข้าสู่ร้านตลาดในชุมชน ที่สำคัญสินค้านั้น
 ราคาถูก แม้คามีกริยากายวาจาใจละมุนละไม ขายสินค้านั้น
 โกหกปกปิดไม่ผิดศีลธรรมต่างๆคนก็จะเชื่อถือเป็นแม่ค้าที่น่า
 ศรัทธา มีลูกค้าประจำเป็นที่มั่นใจในตลาด

๓ มีตลาดร้านค้าชุมชนรองรับลดภาระค่าเดินทาง
 กล่าวคือ เมื่อตลาดเปิดอยู่ในแหล่งชุมชน จะช่วยลดภาระค่า
 ครองชีพที่ต้องใช้ยานพาหนะขวยยานเติมน้ำมันไปซื้อของมา
 บริโภคที่ไกลๆ ดังนั้น ถ้าเราคิดในแง่ที่ว่า ต่างคนต่างเดินทาง